

„Forma dat esse rei.” (A forma adja a dolog lényegét.)

Búcsú Dr. Cornides Ágnesről (1958–2021)

Dr. Cornides Ágnes a hazai közegészségügy és az orvostudományi folyóirat-szerkesztés kiemelkedő egyénisége életének 63. évében, 2021. március 7-én elhunyt. Váratlan halála nagy veszteség a népegészségügyi ellátás és az orvosi lapok szerkesztőközössége számára.

Cornides Ágnes Budapesten, 1958. augusztus 16-án született. Orvostudományi tanulmányait a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen végezte, 1982-ben kapott „summa cum laude” általános orvosi diplomát. Pályafutását a székesfehérvári megyei kórházban osztályos orvosként kezdte, majd belgyógyászatból és immunológiából tett szakvizsgát. Tudását jelzi a megszerzett aktuáriusi képesítés is. 1988–1990-ig a Fővárosi István Kórházban volt szakorvos. 1990–1996-ig a Medicina Könyvkiadónál, majd a Springer Hungarica Kiadónál megjelenő Orvosi Hetilap főállású munkatársa, felelős szerkesztője volt. A Haynal Imre Egészségtudományi Egyetem Egészségügyi Főiskolai Karának Dietetikai Tanszékén 1997–2000 között dolgozott és oktatott, főiskolai adjunktusi címet is ott szerzett. 2000 szeptemberében került az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálatba, fővárosi szűrési koordinátor munkakörbe. A népegészségügyi tevékenység keretében a lakosság egészségi állapotának javítása, az egészség megőrzése, a betegségek megelőzése témakörökben lakossági fórumokon, rendezvényeken tartott előadásokat, és televíziós interjúkban is szerepelt. A mellrák elleni szervezett küzdelem élharcosa volt. Először lett a 2006-ban alapított Betegtájékoztató Alapítványnak, amelynek célja, hogy betegtájékoztató és egészségügyi ismeretterjesztő kiadványokat juttasson el a betegek és hozzátartozók részére.

A daganatos betegségek kockázatának csökkentéséről írt könyve „Ami rajtunk múlik – Hogyan csökkentjük a rák kialakulásának kockázatát?” címmel 2005-ben a SpringMed Kiadónál jelent meg.

Több, az Orvosi Hetilapban megjelent szakmai cikk társszerzője is volt. Szerzőtársaival közösen írt „A vastag- és végbéldaganatok szűrésének vitatott kérdései: klinikai és népegészségügyi nézőpontok ütközése” című cikkük 2012-ben „Orvosi Hetilap Markuszovszky Lajos-díj” kitüntetésben részesült.

Elvitathatatlan érdeme volt a Fővárosi Fertőtlenítő Intézet 100 éves fennállása alkalmából rendezett, 2013. február 22-én tartott megemlékezés sikerében.

Aktív részt vállalt a közegészségügyi-járványügyi szakemberek elméleti és gyakorlati képzésében. Nevéhez fűződik a Népegészségügy című folyóirat szerkesztése is.

Bár nem vágyott vezetői beosztásra, 2017-től a Nemfertőző Betegségek Osztályának osztályvezetője lett. Ezt a pozíciót is alázattal töltötte be, és rendkívül jó adottsá-

gokkal rendelkezett ahhoz, hogy egy önálló munkára képes, összetartó csapatot kovácsoljon a hozzá tartozó munkatársakból. Vezetőként és munkatársként is szeretettel mindenki, mert maximális tisztelettel és bizalommal tudott mindenkivel együttműködni, a nehéz helyzeteket is bölcsességgel és humorral kezelte, tiszteletben tartotta a kollégák szakmai véleményét és hagyatkozott a tudásukra. Minden problémában annak megoldása, emberi kapcsolatokban a segítségnyújtás motiválta.

Közegészségügyi munkássága mellett a könyv- és folyóirat-szerkesztés is része volt az életének. Évtizedeken át végzett példamutató és áldozatos munkát orvosi kiadványok irodalmi és formai kimunkálásában. Vallotta, hogy a tartalom és a forma nem választhatók el egymástól.

A Medicina Könyvkiadó gondozásában megjelenő Magyar Belorvosi Archivum és az Immunológiai Szemle kiadói szerkesztője volt. Előbbi a Magyar Belgyógyász Társaság, utóbbi a Magyar Immunológiai Társaság hivataltos folyóirata.

Az Orvosi Hetilapnál töltött évek alatt szívvel-lélekkel segítette a főszerkesztő, Fehér János professzor munkáját. Minden cikket kétszer olvasott el (a cikkek elfogadásakor és a tördelt levonat átnézésekor). Kiváló kapcsolatot ápol a szerkesztőség munkatársaival, a szerkesztőbizottsággal, a szerzőkkel, a lektorokkal, a Markuszovszky Lajos Alapítvány Kuratóriumával. Aktívan részt vett a szerkesztőbizottsági ülések lebonyolításában és a Markuszovszky Lajos-ünnepségek szervezésében.

Kapcsolata az Orvosi Hetilappal a munkaviszonya megszűnését követően sem szakadt meg. Harminc éven keresztül folyamatosan, hűségesen, szeretettel, nagy odaadással és igényes kivitelben készítette el a Markuszovszky Lajos-émlékremmel kitüntetettek és a Markuszovszky Lajos-díjjal elismert cikkek szerzői részére az okleveleket, melyeket a díjazottak az évente megrendezésre kerülő Markuszovszky Lajos-ünnepségen vehettek át. Ha a munkája engedte, megtisztelt bennünket a jelenlétével is az ünnepségeken. 2020-ban a világjárvány miatt az ünnepség elmaradt, de az okleveleket a múlt évben is a megszokott igényességgel készítette el. Ezt mindig ajándéknak szánta szeretett hetilapjának.

Nem gondoltuk, hogy a tavalyi találkozásunk volt az utolsó. Mindenki szerette Őt, akivel kapcsolatba került, de magához keveseket engedett közel.

Hiányozni fog tudása, embersége, hihetetlen energiája és tenni akarása. Mosolygós egyéniségét és őszinte barátságát nem fogjuk elfelejteni.

Nyugodjál békében!

A Szerkesztőség